

ЗАКОН

О ИЗМЕНАМА И ДОПУНАМА ЗАКОНА О ЗАПОШЉАВАЊУ И ОСИГУРАЊУ ЗА СЛУЧАЈ НЕЗАПОСЛЕНОСТИ

Члан 1.

У Закону о запошљавању и осигурању за случај незапослености („Службени гласник РС”, бр. 36/09, 88/10 и 38/15), у члану 21. став 4. после речи: „начин” додају се речи: „и висину трошкова”.

Члан 2.

У члану 22. после тачке 2. тачка се замењује тачком и запетом и додаје се тачка 3. која гласи:

„3. оснивач агенције коме је актом надлежног инспекцијског органа утврђено да као нерегистровани привредни субјекат обавља послове запошљавања, у року од три године од дана доношења тог акта.”

Члан 3.

У члану 37. став 3 речи: „најкасније до 31. јула текуће године” замењују се речима: „у текућој години”.

Члан 4.

У члану 43. став 1. тачка 8. речи: „лица која траже запослење”, замењују се речима: „или одржању запослености, у складу са актом Владе”.

У ставу 2. речи: „усмерене ка запошљавању лица” бришу се.

Члан 5.

У члану 52. став 1. речи: „за чијим је радом престала потреба” бришу се, а после речи: „обезбедити” додају се речи: „или одржати”.

У ставу 3. после речи: „послодавац” додају се речи: „или Национална служба до износа расположивих средстава, у складу са општим актом”.

После става 4. додају се ст. 5, 6. и 7. који гласе:

„Трошкове обуке за потребе послодавца за запосленог ради стицања додатних знања и вештина у циљу одржања запослења код послодавца може да сноси Национална служба, у складу са расположивим средствима, а на предлог тела надлежног за економски развој и по прибављеној сагласности министра надлежног за послове запошљавања.

Национална служба води посебну евиденцију о послодавцу и запосленом из става 5. овог члана.

Ближе критеријуме и услове за укључивање запосленог у обуке за потребе послодавца ради стицања додатних знања и вештина прописује министар надлежан за послове запошљавања.”

Члан 6.

Члан 69. мења се и гласи:

„Члан 69.

Месечни износ новчане накнаде представља производ дневне новчане накнаде и броја календарских дана у месецу за који се остварује право и врши исплата.

Дневна новчана накнада утврђује се множењем основице дневне новчане накнаде са личним коефицијентом.

Основица дневне новчане накнаде у себи садржи припадајуће доприносе за здравствено и пензијско и инвалидско осигурање и износи 1000 динара.

Лични коефицијент из става 2. овог члана представља однос укупне зараде, односно накнаде зараде, основице осигурања и висине уговорене накнаде у последњих 12 месеци који претходе месецу у коме је престао радни однос, односно престало осигурање и просечне годишње зараде по запосленом исплаћене у Републици Србији према последњем објављеном податку органа надлежног за послове статистике у тренутку остваривања права на новчану накнаду.

Месечни износ новчане накнаде утврђује се сразмерно броју календарских дана у месецу за који се остварује право и врши исплата новчане накнаде, с тим да за цео календарски месец не може бити нижи од 22.390 динара, нити виши 51.905 динара.

Члан 7.

Члан 70. мења се и гласи:

„Члан 70.

Основица дневне новчане накнаде, као и најнижи и највиши месечни износ новчане накнаде из члана 69. овог закона усклађују се са годишњим индексом потрошачких цена у календарској години која претходи години у којој се усклађивање врши, према подацима републичког органа надлежног за послове статистике.

Усклађене износе из става 1. овог члана објављује Национална служба на свом веб сајту, најкасније у року од седам дана од дана објављивања индекса из става 1. овог члана.

Усклађени износи из става 2. овог члана примењују се од првог дана наредног месеца по објављивању тих износа.”

Члан 8.

У члану 80. после става 2. додаје се нови став 3. који гласи:

„Жалба изјављена на решење из става 2. овог члана не одлаже његово извршење.”

Досадашњи ст. 3. и 4. постају ст. 4. и 5.

Члан 9.

У члану 87. у ставу 1. после тачке 7. додаје се тачка 7а која гласи:

„7а не обавести Националну службу о свакој промени која утиче на стицање или губљење права или обавеза по овом закону, најкасније пет дана од настанка промене;”

Члан 10.

Министар надлежан за послове запошљавања донеће акта на основу овлашћења из овог закона у року од 30 дана од дана ступања на снагу овог закона.

Национална служба ускладиће општа акта са овим законом у року од 30 дана од дана ступања на снагу овог закона.

Члан 11.

Лица која су до дана ступања на снагу овог закона остварила права у складу са прописима и општим актима који су били на снази до дана ступања на снагу овог закона, остварују права у обиму и трајању утврђеним тим прописима и општим актима.

Национална служба, из својих прихода, у складу са расположивим средствима, наставља да исплаћује привремене и посебне накнаде установљене у складу са посебним мерама и актима Владе и постојећим евиденцијама Националне службе.

Поступци започети пре ступања на снагу овог закона окончаће се по одредбама закона и општих аката по којима су започети.

Члан 12.

Овај закон ступа на снагу осмог дана од дана објављивања у „Службеном гласнику Републике Србије”, с тим што одредбе члана 6. почињу да се примењују од 1. јануара 2018. године, а одредбе члана 7. почињу да се примењују од 1. јануара 2019. године.

ОБРАЗЛОЖЕЊЕ

I. Уставно правни основ

Уставни основ за доношење Закона о изменама и допунама Закона о запошљавању и осигурању за случај незапослености садржан је у члану 97. тачка 8. Устава Републике Србије, према коме Република Србија, поред осталог, уређује и обезбеђује систем у области запошљавања.

II. Разлози за доношење Закона

Основни разлог за доношење Закона јесте обезбеђивање пуне ефикасности у функционисању Националне службе и смањењу трошкова, те детаљније уређивање појединих питања у циљу ефикаснијег спровођења прописа у пракси. Предложеним изменама и допунама Закона доприноси се спровођењу активности за креирање мера активне политике запошљавања са циљем подстицања запошљавања, односно одржања запослења.

Такође, Законом је потребно на другачији начин уредити одредбе које се односе на обрачун за остваривање права на новчану накнаду за случај незапослености, у циљу спречавања различите примене наведених одредби. Наиме, нови концепт утврђивања висине новчане накнаде предвиђа да се месечни износ новчане накнаде утврђује множењем дневне новчане накнаде и броја календарских дана у месецу за који се остварује право и врши исплата. Такође, новим решењем дефинисана је дневна новчана накнада која се утврђује множењем основице дневне новчане накнаде са личним коефицијентом. Даље, основица дневне новчане накнаде износи 1000 динара и у себи садржи припадајуће доприносе за здравствено и пензијско и инвалидско осигурање. Затим, утврђен је лични коефицијент тако да представља однос укупне зараде, односно накнаде зараде, основице осигурања и висине уговорене накнаде у последњих 12 месеци који претходе месецу у коме је престао радни однос, односно престало осигурање и просечне годишње зараде по запосленом исплаћене у Републици Србији према последњем објављеном податку органа надлежног за послове статистике у тренутку остваривања права на новчану накнаду. За 2018. годину максималан износ новчане накнаде је одређен у висини од 51.905 динара, а најнижи у висини од 22.390 динара. Основица дневне новчане накнаде, као и најнижи и највиши месечни износ новчане накнаде усклађиваће се почев од 1. јануара 2019. године.

Даље, потребно је обезбедити и бољу заштиту и сигурност грађана Републике Србије приликом одласка на рад у иностранство, нарочито имајући у виду да све већи број грађана налази запослење у иностранству преко агенција за запошљавање. С тим у вези предлаже се забрана обављања делатности у трајању од три године за оснивача агенције коме је актом надлежног инспекцијског органа утврђено да је као нерегистровани привредни субјекат обављао послове запошљавања.

Рокови за доношење Националног акционог плана овим законом се усклађују са буџетским календаром.

Овим Законом уводи се могућност организовања обука за стицање додатних знања и вештина запослених са исказаним потребама послодавца ради одржања запослења, обезбеђивања конкурентније радне снаге и превенције незапослености.

У циљу обезбеђивања пуне стручне оспособљености ради једнообразног поступања при обављању послова запошљавања утврђују се трошкови полагања испита за рад у запошљавању, који ће бити ближе уређени правилником.

III. Објашњење основних правних института и појединачних решења

Чланом 1. допуњује се постојећи члан 21. на начин што се уводе трошкови полагања испита за рад у запошљавању.

Чланом 2. допуњује се постојећи члан 22. тако што се уводи забрана обављања делатности у трајању од три године за оснивача агенције коме је актом надлежног инспекцијског органа утврђено да је као нерегистровани привредни субјекат обављао послове запошљавања.

Чланом 3. Закона промењен је рок за доношење Националног акционог плана запошљавања тако што се исти усаглашава са буџетским календаром, сходно Закону о буџетском систему.

Чланом 4. Закона прецизира се одредба која уређује мере активне политике запошљавања.

Чланом 5. Закона дата је могућност учешћа Националне службе за запошљавање у финансирању обуке, у складу са расположивим средствима, за стицање додатних знања и вештина запослених код послодавца и то за оне запослене којима недостају конкретна знања и вештине за обављање послова и радних задатака. Наиме, унапређење људског капитала представља континуирани процес и укључује низ активности који имају за циљ стицања знања, вештина и компетенција који су у функцији повећања продуктивности радне снаге кроз перманентан развој и едукацију запослених. На овај начин смањује се ризик од губитка посла и истовремено обезбеђује конкурентнија радна снага, али се истовремено пружа могућност запосленима да унапређују своја знања и вештине у склопу процеса целоживотног учења.

Чланом 6. Закона мења се постојећи члан 69. Закона, тако што се висина месечне новчане накнаде месечни износ новчане накнаде утврђује множењем дневне новчане накнаде и броја календарских дана у месецу за који се остварује право и врши исплата. Такође, новим решењем дефинисана је дневна новчана накнада која утврђује се множењем основице дневне новчане накнаде са личним коефицијентом. Даље, основица дневне новчане накнаде износи 1000 динара и у себи садржи припадајуће доприносе за здравствено и пензијско и инвалидско осигурање. Затим, утврђен је лични коефицијент тако да представља однос укупне зараде, односно накнаде зараде, основице осигурања и висине уговорене накнаде у последњих 12 месеци који претходе месецу у коме је престао радни однос, односно престало осигурање и просечне годишње зараде по запосленом исплаћене у Републици Србији према последњем објављеном податку органа надлежног за послове статистике у тренутку остваривања права на новчану накнаду. Такође, месечни износ новчане накнаде утврђује се сразмерно броју календарских дана у месецу за који се остварује право и врши исплата новчане накнаде, с тим да за цео календарски месец не може бити нижи од 22.390 динара, нити виши 51.905 динара.

Чланом 7. мења се члан 70. Закона, тако што се прописује усклађивање износа новчане накнаде. Наиме, за 2018. годину максималан износ новчане накнаде је одређен у висини од 51.905 динара, а најнижи у висини од 22.390 динара. Основица дневне новчане накнаде, као и најнижи и највиши износ месечне новчане накнаде усклађиваће се почев од 1. јануара 2019. године.

Чланом 8. прецизира се члан 80. Закона и усклађује са Законом о општем управном поступку.

Чланом 9. прецизира се члан 87. Закона, ради отклањања нејасноћа које су се појавиле у пракси.

Чланом 10. предвиђена је обавеза министра надлежног за послове запошљавања да донесе акта на основу овлашћења из овог закона у року од 30 дана од дана ступања на снагу овог закона. Такође, предвиђена је и обавеза Националне службе за запошљавање да начин рада и општа акта усклади са одредбама овог закона у року од 30 дана од дана његовог ступања на снагу.

Чланом 11. овог закона уређује се да ће се поступци за остваривање права на новчану накнаду који су започети пре почетка примене овог закона окончати у складу са прописима који су били на снази у време подношења захтева за остваривање права на новчану накнаду за случај незапослености. Такође, уређује се да лица која су до дана ступања на снагу овог закона остварила права у складу са прописима и општим актима који су били на снази до дана ступања на снагу овог закона, остварују права у обиму и трајању утврђеним тим прописима и општим актима.

Чланом 12. овог закона уређује се ступање на снагу закона у року од осам дана од дана објављивања у „Службеном гласнику Републике Србије”, изузев одредбе члана 6. која почиње да се примењује почев од 01.01.2018. године и одредбе члана 7. која почиње да се примењује почев од 1. јануара 2019. године.

IV. Процена финансијских средстава

За спровођење овог закона није потребно обезбедити финансијска средства.

Трошкови обуке за потребе послодавца за запослене износе око 500.000.000,00 динара и та средства су планирана у предлогу фин. плана НСЗ за 2018. годину у оквиру укупних средстава за активне мере запошљавања у износу од 3.650.000.000,00

У погледу одредаба нове методологије у обрачуну новчане накнаде, исте такође не утичу на потребна финансијска средства за исплату новчане накнаде која су у финансијском плану Националне службе за запошљавање у 2017. години износила 13.614.420.000,00 динара, а у предлогу финансијског плана Националне службе за запошљавање за 2018. годину износе 12.538.000.000,00 динара.

V. Анализа ефеката закона

1) Који су проблеми које закон треба да реши?

Национални акциони план садржи финансијски оквир и потребна средства за реализацију мера активне политике запошљавања. На овај начин процес утврђивања Националног акционог плана ускладиће се са инструкцијама за припрему буџета према буџетском календару.

Пружање могућности за учешће у финансирању развоја и едукације кадрова суштински се утиче на смањивање неусклађености понуде и тражње на тржишту и повећава се продуктивност радне снаге чиме се доприноси расту заснованом на знању.

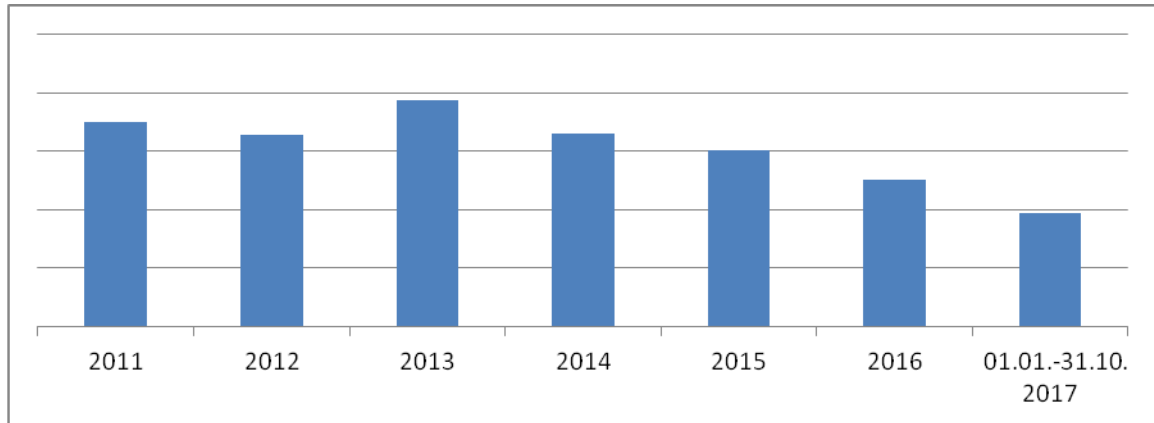
Затим, предложеним изменама и допунама закона прецизира се да агенцију не може основати ни лице које је обављало послове запошљавања без дозволе за рад. Наиме, постојеће законске одредбе које уређују услове у погледу оснивача агенције, прописују да агенцију не може основати, нити послове запошљавања обављати лице које је осуђивано за кривично дело, као ни оснивач агенције којој је одузета дозвола за обављање послова запошљавања. Како се у последње време учестало подносе захтеви за издавање дозволе агенцији којој је актом надлежног инспекцијског органа утврђено да као нерегистровани привредни субјекат обавља послове запошљавања, то се прецизирањем наведених одредби закона, спречава да привредни субјекат, односно физичко лице, настави да обавља те послове иако их је претходно вршио супротно одредбама закона. На тај начин, обезбеђује се и већа заштита грађана Републике Србије које користе агенцијске услуге за посредовање за рад у иностранству.

Такође, прецизирањем одредби закона о новчаној накнади спречиће се могућност различитог тумачења одредаба које се односе на обрачун и исплату новчане накнаде. У том смислу, прецизирано је да се месечни износ новчане накнаде утврђује множењем дневне новчане накнаде и броја календарских дана у месецу за који се остварује право и врши исплата. Такође, новим решењем дефинисана је дневна новчана накнада која утврђује се множењем основице дневне новчане накнаде са личним коефицијентом. Даље, основица дневне новчане накнаде износи 1000 динара и у себи садржи припадајуће доприносе за здравствено и пензијско и инвалидско осигурање. Затим, утврђен је лични коефицијент тако да представља однос укупне зараде, односно накнаде зараде, основице осигурања и висине уговорене накнаде у последњих 12 месеци који претходе месецу у коме је престао радни однос, односно престало осигурање и просечне годишње зараде по запосленом исплаћене у Републици Србији према последњем објављеном податку органа надлежног за послове статистике у тренутку остваривања права на новчану накнаду. За 2018. годину максималан износ новчане накнаде је одређен у висини од 51.905 динара, а најнижи у висини од 22.390 динара. Основица дневне новчане накнаде, као и најнижи и највиши износ новчане накнаде усклађиваће се почев од 1. јануара 2019. године.

Имајући у виду наведено, предложено законско решење на прецизан и једноставан, али пре свега на правичан начин уређује ово питање. Такође, овако предложено решење ће битно допринети да се сам поступак одлучивања по захтеву за новчану накнаду убрза и поједностави, а што ће за последицу имати да незапослени оствари право на новчано давање у најкраћем периоду.

Даље, подаци Националне службе за запошљавање, показују да се висина износа просечне месечне новчане накнаде по лицу у периоду 2011-2017. године постепено смањивао:

Графикон 1 Преглед укупно исплаћене новчане накнаде за период 2011-2017. године

Према подацима Националне службе за запошљавање, у периоду од 1. јануара до 31. октобра 2017. године, просечан број корисника новчане накнаде је 37.933 лица.

2) Који су жељени циљеви доношења закона?

Обезбедиће се ефикасније функционисање Националне службе за запошљавање.

Такође, предложеним изменама закона обезбеђује се остваривање права на новчану накнаду за случај незапослености на један правичан начин, што ће свакако позитивно утицати на кориснике новчане накнаде, који ће тачно знати у ком обиму им припада то право. Даље, оваквим решењем спречиће се и покретање честих судских спорова, с обзиром да се сада на прецизан начин утврђује висина новчане накнаде, а која ће се обрачунавати на основу броја календарских дана у месецу за који се врши обрачун и исплата новчане накнаде.

Затим, прецизирањем одредби закона које уређују услове у погледу оснивача агенције за запошљавање, допринеће се обезбеђивању веће заштите грађана Републике Србије који користе агенцијске услуге за посредовање за рад у иностранству. Наиме, сада се јасно уређује да нерегистровани привредни субјекат, али и његов оснивач који је обављао послове запошљавања без потребне дозволе (дакле супротно одредбама закона) не може да настави да обавља те послове, с обзиром да их је претходно вршио супротно одредбама закона.

Циљ овако предложеног решења је да се јасним прецизирањем одредби, спречи обављање послова запошљавања супротно одредбама закона, чиме ће се обезбедити и већа заштита наших грађана.

3) Да ли су разматране могућности за решавање проблема без доношења акта?

Предложене измене односе се на материју која се мора регулисати законом, тако да није било могуће решење проблема на други начин.

4) Зашто је доношење акта најбољи начин за решавање проблема?

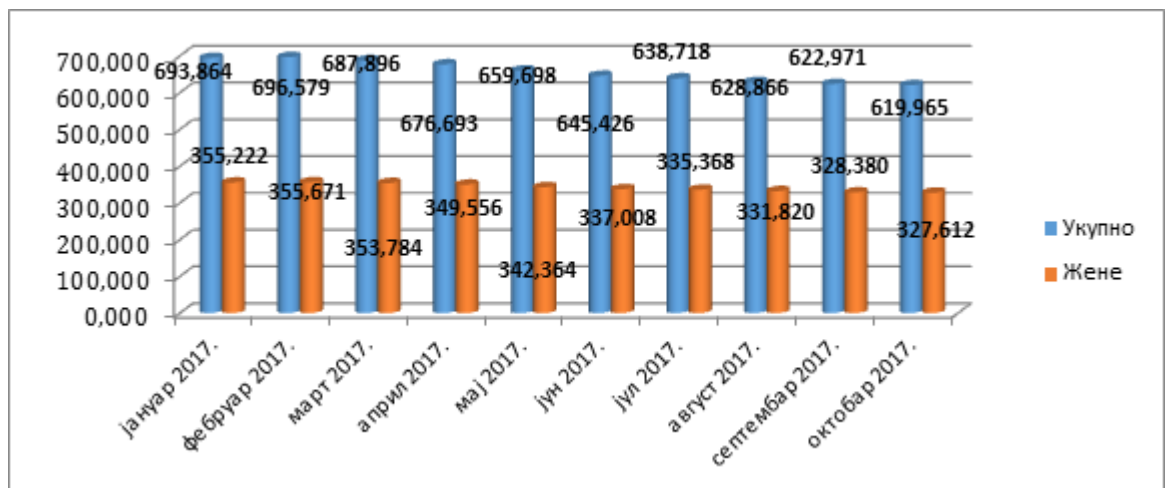
Предложене измене односе се на материју која се мора регулисати законом, тако да није било могуће решење проблема на други начин.

5) На кога и како ће највероватније утицати решења у закону?

Решења из закона ће свакако позитивно утицати на подстицање запошљавања, одржања запослења и смањење стопе незапослености. Такође, предложене измене утицаће на стварање подстицајног пословног окружења.

У октобру 2017. године регистровано је 619.965 (327.612 односно 52,8% жена) незапослених лица на евиденцији НСЗ. У односу на претходни месец број незапослених је смањен за 3.006 лица.

Графикон 2: Кретање регистроване незапослености у периоду јануар-октобар 2017. године

Извор: НСЗ, Статистички билтен

Посматрано према старосној структури, учешће младих до 30 година у регистрованој незапослености износи 22,7%, лица старијих од 50 година износи 30,7%, док је учешће лица од 30 до 49 година 46,6%.

Посматрано према образовној структури, укупан број незапослених без квалификација и са ниским нивоом квалификација (I и II степен) која се налазе на евиденцији НСЗ износи 203.416 лица, што чини близу трећине (32,8%) укупног броја незапослених. Лица са средњим нивоом образовања (III - V степен) учествују са 52,7%, док је учешће лица са вишим и високим образовањем (VI – VIII степен) 14,5%.

Посматрано према трајању незапослености, дуже од 12 месеци (дугорочна незапосленост) посао тражи 431.122 лица или 69,5% незапослених.

Дакле, предложеним решењима обезбеђује се функционисање Националне службе за запошљавање у смислу ефикаснијег пружања услуга како незапосленим лицима, тако и послодавцима.

Истовремено, доприноси се обезбеђивању веће заштите грађана Републике Србије које користе агенцијске услуге за посредовање за рад у иностранству, кроз прецизирање одредби којима се уређују услови за оснивање агенција за запошљавање.

- 6) Какве трошкове ће примена закона изазвати грађанима и привреди, а нарочито малим и средњим предузећима?

Примена закона неће створити трошкове ни грађанима ни привреди, с обзиром да се овим прописом не прописује нова финансијска обавеза привредним субјектима и грађанима.

- 7) Да ли су позитивне последице доношења закона такве да оправдавају трошкове које ће он створити?

Средства уложена за реализацију мера активне политике запошљавања ће кроз повећано запошљавање и одржање запослености утицати на повраћај средстава у Буџет кроз порезе и доприносе запослених.

- 8) Да ли се законом подржава стварање нових привредних субјеката и тржишна конкуренција?

Овим законом се обезбеђује ширење пословања привредних субјеката, отварање нових радних места и раст запослености и продуктивности рада.

- 9) Да ли су све заинтересоване стране имале прилике да се изјасне о закону?

Предвиђа се усвајање Закона по хитном поступку без одржавања јавне расправе.

- 10) Које ће се мере током примене закона предузети да би се постигло оно што се законом предвиђа?

Након доношења закона, извршиће се измене општих акта Националне службе. Такође, извршиће се усклађивање подзаконског акта којим се ближе уређују просторни и технички услови за рад агенција, услови у погледу стручне оспособљености запослених, као и програм, садржину, начин и висину трошкова полагања испита за рад у запошљавању.

VI. Разлози за доношење закона по хитном поступку

Доношење овог закључка се предлаже, из разлога хитности доношења Закона о изменама и допунама Закона о запошљавању и осигурању за случај незапослености у складу са чланом 167. Пословника Народне скупштине Републике Србије („Службени гласник РС”, број 20/12). Доношење овог закона по хитном поступку предлаже се ради спречавања штетних последица по рад органа и организација, буџет Републике Србије, у циљу ефикаснијег функционисања Националне службе за запошљавање, кроз стварање основа за креирање нових мера активне политике запошљавања у циљу подстицања запошљавања и смањења незапослености као и прецизирање одредби које уређују обрачун и исплату новчане накнаде за случај незапослености. Такође, потребно је остварити бољу заштиту грађана Републике Србије приликом одласка на рад у иностранство, кроз прецизирање одредби које уређују услове за оснивање агенција за запошљавање, нарочито имајући у виду да све већи број грађана налази запослење у иностранству преко агенција за запошљавање. Предложене измене односе се на материју која се мора

регулисати законом, тако да није било могуће решење проблема на други начин.

Такође, предложеним законским изменама би се отклонила могућност различите примене и тумачења одредби које се односе на обрачун и исплату новчане накнаде.

Постојеће законске одредбе које уређују услове у погледу оснивача агенције, прописују да агенцију не може основати, нити послове запошљавања обављати лице које је осуђивано за кривично дело, као ни оснивач агенције којој је одузета дозвола за обављање послова запошљавања. Предложеним изменама и допунама закона прецизира се да агенцију не може основати ни лице које је обављало послове запошљавања без дозволе за рад. Наиме, у последње време учестало се подносе захтеви за издавање дозволе агенцији којој је актом надлежног инспекцијског органа утврђено да као нерегистровани привредни субјекат обавља послове запошљавања. Прецизирањем наведених одредби закона, спречава да привредни субјекат, односно физичко лице, настави да обавља те послове иако их је претходно вршио супротно одредбама закона. На тај начин, обезбеђује се и већа заштита грађана Републике Србије које користе агенцијске услуге за посредовање за рад у иностранству.

Даље, у складу са важећим прописима досадашње мере активне политике запошљавања, па и обуке и додатно образовање, примењивале су се на лица која су незапослена. У циљу превенције раста незапослености и прилагођавања потребама тржишта рада, као и смањења дугорочне незапослености, појавила се потреба да се у раној фази препознају одговарајуће компетенције запослених лица како би задржала свој статус запослења, било код истог послодавца, или да лакше и у краћем периоду, нађу ново запослење. Из наведених разлога се овим изменама и допунама даје значај активним мерама политике запошљавања (у смислу доквалификација и преквалификација) у које могу бити укључена и запослена лица.

Затим, предложеним изменама усклађују се рокови за доношење Националног акционог плана са буџетским календаром.

Из свих напред наведених разлога, потребно је хитно прецизирати и уредити одредбе Закона о запошљавању и осигурању за случај незапослености.

У вези са напред наведеним, предлаже се доношење закључка да није потребно спроводити јавну расправу по Нацрту закона.

ПРЕГЛЕД ОДРЕДАБА ЗАКОНА О ЗАПОШЉАВАЊУ И ОСИГУРАЊУ ЗА СЛУЧАЈ
НЕЗАПОСЛЕНОСТИ КОЈЕ СЕ МЕЊАЈУ И ДОПУЊУЈУ

Члан 21.

Дозволу за рад агенцији издаје Министарство на основу писменог захтева, ако агенција испуњава услове у погледу:

1. просторне и техничке опремљености;
2. стручне оспособљености запослених.

Дозвола за рад може се издати агенцији која има запослено најмање једно лице са високом спремом.

Под стручно оспособљеним лицем сматра се лице које има најмање средњу спрему и положен испит за рад у запошљавању.

Просторне и техничке услове за рад агенције, услове у погледу стручне оспособљености запослених, као и програм, садржину и начин И ВИСИНУ ТРОШКОВА полагања испита за рад у запошљавању прописује министар надлежан за послове запошљавања.

Министарство води регистар издатих дозвола.

Члан 22.

Агенцију не може основати, нити у њој послове запошљавања може обављати лице које је:

1. осуђивано за кривично дело на безусловну казну затвора у трајању од најмање шест месеци, у периоду од три године након издржавања казне;
2. оснивач агенције којој је одузета дозвола за обављање послова запошљавања, у року од три године од дана одузимања дозволе;
3. ОСНИВАЧ АГЕНЦИЈЕ КОМЕ ЈЕ АКТОМ НАДЛЕЖНОГ ИНСПЕКЦИЈСКОГ ОРГАНА УТВРЂЕНО ДА КАО НЕРЕГИСТРОВАНИ ПРИВРЕДНИ СУБЈЕКАТ ОБАВЉА ПОСЛОВЕ ЗАПОШЉАВАЊА, У РОКУ ОД ТРИ ГОДИНЕ ОД ДАНА ДОНОШЕЊА ТОГ АКТА.

Члан 43.

Мере активне политике запошљавања су активности усмерене ка унапређењу запослености, и то:

1. у посредовању у запошљавању лица која траже запослење;
2. у професионалној оријентацији и саветовању о планирању каријере;
3. субвенције за запошљавање;
4. подршка самозапошљавању,
5. додатно образовање и обука;
6. подстицаји за кориснике новчане накнаде;
7. јавни радови;
8. друге мере усмерене ка запошљавању лица које траже запослење ИЛИ ОДРЖАЊУ ЗАПОСЛЕНОСТИ, У СКЛАДУ СА АКТОМ ВЛАДЕ.

Друге мере активне политике запошљавања усмерене ка запошљавању лица из става 1. тачка 8. овог члана могу се креирати на годишњем нивоу Акционим планом, у зависности од потреба тржишта рада.

Национална служба општим актом ближе уређује критеријуме, начин и друга питања од значаја за спровођење мера активне политике запошљавања.

Члан 37.

Основни инструмент активне политике запошљавања је Национални акциони план запошљавања (у даљем тексту: Акциони план).

Акциони план, усаглашен са Националном стратегијом запошљавања, утврђује Влада, на предлог Министарства.

Акциони план се усваја на годишњем нивоу, најкасније до 31. јула текуће године за наредну годину У ТЕКУЋОЈ ГОДИНИ.

Министарство подноси Влади годишњи извештај о спровођењу Акционог плана, најкасније до 30. априла за претходну годину.

Члан 52.

Додатним образовањем и обуком, у смислу овог закона, сматрају се активности којима се незапосленом и запосленом за чијим је радом престала потреба код послодавца, коме није могуће обезбедити ИЛИ ОДРЖАТИ одговарајуће запослење, пружа могућност да кроз процес теоријског и практичног оспособљавања стекне нова знања и вештине ради запошљавања, односно стварања могућности за запошљавање и самозапошљавање.

Додатно образовање и обуку организује Национална служба или агенција на захтев послодавца или за потребе тржишта рада.

Трошкове додатног образовања и обуке које организује Национална служба на захтев послодавца сноси послодавац ИЛИ НАЦИОНАЛНА СЛУЖБА ДО ИЗНОСА РАСПОЛОЖИВИХ СРЕДСТАВА, У СКЛАДУ СА ОПШТИМ АКТОМ, а трошкове додатног образовања и обуке за тржиште рада сноси Национална служба, у складу са општим актом Националне службе.

Трошкове додатног образовања и обуке за потребе послодавца може да сноси Национална служба, у складу са општим актом.

ТРОШКОВЕ ОБУКЕ ЗА ПОТРЕБЕ ПОСЛОДАВЦА ЗА ЗАПОСЛЕНОГ РАДИ СТИЦАЊА ДОДАТНИХ ЗНАЊА И ВЕШТИНА У ЦИЉУ ОДРЖАЊА ЗАПОСЛЕЊА КОД ПОСЛОДАВЦА МОЖЕ ДА СНОСИ НАЦИОНАЛНА СЛУЖБА, У СКЛАДУ СА РАСПОЛОЖИВИМ СРЕДСТВИМА, А НА ПРЕДЛОГ ТЕЛА НАДЛЕЖНОГ ЗА ЕКОНОМСКИ РАЗВОЈ И ПО ПРИБАВЉЕНОЈ САГЛАСНОСТИ МИНИСТРА НАДЛЕЖНОГ ЗА ПОСЛОВЕ ЗАПОШЉАВАЊА.

НАЦИОНАЛНА СЛУЖБА ВОДИ ПОСЕБНУ ЕВИДЕНЦИЈУ О ПОСЛОДАВЦУ И ЗАПОСЛЕНОМ ИЗ СТАВА 5. ОВОГ ЧЛАНА.

БЛИЖЕ КРИТЕРИЈУМЕ И УСЛОВЕ ЗА УКЉУЧИВАЊЕ ЗАПОСЛЕНОГ У ОБУКЕ ЗА ПОТРЕБЕ ПОСЛОДАВЦА РАДИ СТИЦАЊА ДОДАТНИХ ЗНАЊА И ВЕШТИНА ПРОПИСУЈЕ МИНИСТАР НАДЛЕЖАН ЗА ПОСЛОВЕ ЗАПОШЉАВАЊА.

Члан 69.

~~Основица за утврђивање висине новчане накнаде јесте просечна зарада, односно плата или накнада зараде, односно накнада плате која је незапосленом исплаћена у складу са законом у последњих 12 месеци који претходе месецу у којем је престало осигурање.*~~

~~Ако зарада није исплаћена или је исплаћена у износу нижем од основице на коју је обрачунат допринос, основицу за утврђивање висине новчане накнаде чини основица на коју је обрачунат допринос за обавезно осигурање за случај незапослености и за коју је поднета појединачна пореска пријава надлежном органу, у складу са законом.*~~

~~Ако незапосленом у периоду из става 1. овог члана није обрачунат допринос за обавезно осигурање за случај незапослености и није поднета појединачна пореска пријава надлежном органу у складу са законом, висина новчане накнаде утврђује се у најнижем износу, у складу са законом.~~

МЕСЕЧНИ ИЗНОС НОВЧАНЕ НАКНАДЕ ПРЕДСТАВЉА ПРОИЗВОД ДНЕВНЕ НОВЧАНЕ НАКНАДЕ И БРОЈА КАЛЕНДАРСКИХ ДАНА У МЕСЕЦУ ЗА КОЈИ СЕ ОСТВАРУЈЕ ПРАВО И ВРШИ ИСПЛАТА. ДНЕВНА

НОВЧАНА НАКНАДА УТВРЂУЈЕ СЕ МНОЖЕЊЕМ ОСНОВИЦЕ ДНЕВНЕ НОВЧАНЕ НАКНАДЕ СА ЛИЧНИМ КОЕФИЦИЈЕНТОМ.

ОСНОВИЦА ДНЕВНЕ НОВЧАНЕ НАКНАДЕ У СЕБИ САДРЖИ ПРИПАДАЈУЋЕ ДОПРИНОСЕ ЗА ЗДРАВСТВЕНО И ПЕНЗИЈСКО И ИНВАЛИДСКО ОСИГУРАЊЕ И ИЗНОСИ 1000 ДИНАРА.

ЛИЧНИ КОЕФИЦИЈЕНТ ИЗ СТАВА 2. ОВОГ ЧЛАНА ПРЕДСТАВЉА ОДНОС УКУПНЕ ЗАРАДЕ, ОДНОСНО НАКНАДЕ ЗАРАДЕ, ОСНОВИЦЕ ОСИГУРАЊА И ВИСИНЕ УГОВОРЕНЕ НАКНАДЕ У ПОСЛЕДЊИХ 12 МЕСЕЦИ КОЈИ ПРЕТХОДЕ МЕСЕЦУ У КОМЕ ЈЕ ПРЕСТАО РАДНИ ОДНОС, ОДНОСНО ПРЕСТАЛО ОСИГУРАЊЕ И ПРОСЕЧНЕ ГОДИШЊЕ ЗАРАДЕ ПО ЗАПОСЛЕНОМ ИСПЛАЋЕНЕ У РЕПУБЛИЦИ СРБИЈИ ПРЕМА ПОСЛЕДЊЕМ ОБЈАВЉЕНОМ ПОДАТКУ ОРГАНА НАДЛЕЖНОГ ЗА ПОСЛОВЕ СТАТИСТИКЕ У ТРЕНУТКУ ОСТВАРИВАЊА ПРАВА НА НОВЧАНУ НАКНАДУ.

МЕСЕЧНИ ИЗНОС НОВЧАНЕ НАКНАДЕ УТВРЂУЈЕ СЕ СРАЗМЕРНО БРОЈУ КАЛЕНДАРСКИХ ДАНА У МЕСЕЦУ ЗА КОЈИ СЕ ОСТВАРУЈЕ ПРАВО И ВРШИ ИСПЛАТА НОВЧАНЕ НАКНАДЕ, С ТИМ ДА ЗА ЦЕО КАЛЕНДАРСКИ МЕСЕЦ НЕ МОЖЕ БИТИ НИЖИ ОД 22.390 ДИНАРА, НИТИ ВИШИ 51.905 ДИНАРА.

Члан 70.

~~Новчана накнада утврђује се у висини од 50% основице из члана 69. овог закона.~~

~~Новчана накнада из става 1. овог члана не може бити виша од 160% нити нижа од 80% минималне зараде утврђене у складу са прописима о раду за месец у којем се врши исплата новчане накнаде.~~

~~Новчана накнада из става 2. овог члана одређује се на основу броја радних часова за месец за који се врши исплата новчане накнаде.*~~

ОСНОВИЦА ДНЕВНЕ НОВЧАНЕ НАКНАДЕ, КАО И НАЈНИЖИ И НАЈВИШИ МЕСЕЧНИ ИЗНОС НОВЧАНЕ НАКНАДЕ ИЗ ЧЛАНА 69. ОВОГ ЗАКОНА УСКЛАЂУЈУ СЕ СА ГОДИШЊИМ ИНДЕКСОМ ПОТРОШАЧКИХ ЦЕНА У КАЛЕНДАРСКОЈ ГОДИНИ КОЈА ПРЕТХОДИ ГОДИНИ У КОЈОЈ СЕ УСКЛАЂИВАЊЕ ВРШИ, ПРЕМА ПОДАЦИМА РЕПУБЛИЧКОГ ОРГАНА НАДЛЕЖНОГ ЗА ПОСЛОВЕ СТАТИСТИКЕ.

УСКЛАЂЕНЕ ИЗНОСЕ ИЗ СТАВА 1. ОВОГ ЧЛАНА ОБЈАВЉУЈЕ НАЦИОНАЛНА СЛУЖБА НА СВОМ САЈТУ, НАЈКАСНИЈЕ У РОКУ ОД СЕДАМ ДАНА ОД ДАНА ОБЈАВЉИВАЊА ИНДЕКСА ИЗ СТАВА 1. ОВОГ ЧЛАНА.

УСКЛАЂЕНИ ИЗНОСИ ИЗ СТ. 2. ОВОГ ЧЛАНА ПРИМЕЊУЈУ СЕ ОД ПРВОГ ДАНА НАРЕДНОГ МЕСЕЦА ПО ОБЈАВЉИВАЊУ ТИХ ИЗНОСА.

4. Поступак за остваривање права из обавезног осигурања

Члан 80.

О правима незапосленог из обавезног осигурања одлучује се у поступку прописаном законом којим се уређује општи управни поступак, ако овим законом није другачије одређено.

О правима незапосленог у првом степену одлучује надлежни орган Националне службе, одређен статутом.

ЖАЛБА ИЗЈАВЉЕНА НА РЕШЕЊЕ ИЗ СТАВА 2. ОВОГ ЧЛАНА НЕ ОДЛАЖЕ ЊЕГОВО ИЗВРШЕЊЕ.

Другостепени орган, у решавању о правима незапосленог лица из обавезног осигурања јесте директор Националне службе.

Против коначног решења Националне службе, незапослени може тужбом покренути управни спор пред надлежним судом, у складу са законом.

Члан 87.

Незапослени се брише са евиденције ако без оправданог разлога не извршава своје обавезе према Националној служби, односно ако:

1. се не јави Националној служби у роковима из овог закона;
2. на захтев Националне службе не достави доказ о активном тражењу запослења;
3. одбије понуђено посредовање за одговарајуће запослење;
4. се не јави послодавцу коме га упути Национална служба, а ради се о упућивању у вези са посредовањем за одговарајуће запослење;
5. одбије да утврди индивидуални план запошљавања, или се не придржава његових одредаба;
6. одбије или својом кривицом напусти учешће у мери активне политике запошљавања;
7. се не одазове на позив Националне службе;

7а НЕ ОБАВЕСТИ НАЦИОНАЛНУ СЛУЖБУ О СВАКОЈ ПРОМЕНИ КОЈА УТИЧЕ НА СТИЦАЊЕ ИЛИ ГУБЉЕЊЕ ПРАВА ИЛИ ОБАВЕЗА ПО ОВОМ ЗАКОНУ, НАЈКАСНИЈЕ ПЕТ ДАНА ОД НАСТАНКА ПРОМЕНЕ;

8. обавља рад без закљученог уговора о раду или уговора по основу којег остварује право на рад ван радног односа.

Незапослени се брише са евиденције даном неизвршавања обавезе утврђене овим законом.

Ако постоји оправдани разлог за нејављање, у смислу става 1. овог члана, незапослени је дужан да се лично јави и обавести Националну службу одмах по престанку тог разлога.

Лице које тражи промену запослења и друго лице које тражи запослење брише се из евиденције ако се не јави Националној служби најмање једном у шест месеци, односно на позив Националне службе.

САМОСТАЛНИ ЧЛАНОВИ

Члан 10.

МИНИСТАР НАДЛЕЖАН ЗА ПОСЛОВЕ ЗАПОШЉАВАЊА ДОНЕЋЕ АКТА НА ОСНОВУ ОВЛАШЋЕЊА ИЗ ОВОГ ЗАКОНА У РОКУ ОД 30 ДАНА ОД ДАНА СТУПАЊА НА СНАГУ ОВОГ ЗАКОНА.

НАЦИОНАЛНА СЛУЖБА УСКЛАДИЋЕ ОПШТА АКТА СА ОВИМ ЗАКОНОМ У РОКУ ОД 30 ДАНА ОД ДАНА СТУПАЊА НА СНАГУ ОВОГ ЗАКОНА.

ЧЛАН 11.

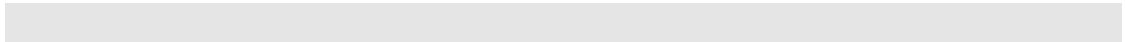
ЛИЦА КОЈА СУ ДО ДАНА СТУПАЊА НА СНАГУ ОВОГ ЗАКОНА ОСТВАРИЛА ПРАВА У СКЛАДУ СА ПРОПИСИМА И ОПШТИМ АКТИМА КОЈИ СУ БИЛИ НА СНАЗИ ДО ДАНА СТУПАЊА НА СНАГУ ОВОГ ЗАКОНА, ОСТВАРУЈУ ПРАВА У ОБИМУ И ТРАЈАЊУ УТВРЂЕНИМ ТИМ ПРОПИСИМА И ОПШТИМ АКТИМА.

НАЦИОНАЛНА СЛУЖБА, ИЗ СВОЈИХ ПРИХОДА, У СКЛАДУ СА РАСПОЛОЖИВИМ СРЕДСТВИМА, НАСТАВЉА ДА ИСПЛАЋУЈЕ ПРИВРЕМЕНЕ И ПОСЕБНЕ НАКНАДЕ УСТАНОВЉЕНЕ У СКЛАДУ СА ПОСЕБНИМ МЕРАМА И АКТИМА ВЛАДЕ И ПОСТОЈЕЋИМ ЕВИДЕНЦИЈАМА НАЦИОНАЛНЕ СЛУЖБЕ.

ПОСТУПЦИ ЗАПОЧЕТИ ПРЕ СТУПАЊА НА СНАГУ ОВОГ ЗАКОНА ОКОНЧАЋЕ СЕ ПО ОДРЕДБАМА ЗАКОНА И ОПШТИХ АКТА ПО КОЈИМА СУ ЗАПОЧЕТИ.

ЧЛАН 12.

ОВАЈ ЗАКОН СТУПА НА СНАГУ ОСМОГ ДАНА ОД ДАНА ОБЈАВЉИВАЊА У „СЛУЖБЕНОМ ГЛАСНИКУ РЕПУБЛИКЕ СРБИЈЕ”, С ТИМ ШТО ОДРЕДБЕ ЧЛАНА 6. ПОЧИЊУ ДА СЕ ПРИМЕЊУЈУ ОД 1. ЈАНУАРА 2018. ГОДИНЕ, А ОДРЕДБЕ ЧЛАНА 7. ПОЧИЊУ ДА СЕ ПРИМЕЊУЈУ ОД 1. ЈАНУАРА 2019. ГОДИНЕ.

ОБРАЗАЦ ИЗЈАВЕ О УСКЛАЂЕНОСТИ ПРОПИСА СА ПРОПИСИМА ЕВРОПСКЕ УНИЈЕ
--

1. Овлашћени предлагач прописа – Влада

Обрађивач: Министарство за рад, запошљавање, борачка и социјална питања

2. Назив прописа

Предлог закона о изменама и допунама Закона о запошљавању и осигурању за случај незапослености.

Draft Law on Amendments and Additions to the Law on Employment and Unemployment Insurance

3. Усклађеност прописа са одредбама Споразума о стабилизацији и придруживању између Европских заједница и њихових држава чланица, са једне стране, и Републике Србије са друге стране („Службени гласник РС”, број 83/08) (у даљем тексту: Споразум), односно са одредбама Прелазног споразума о трговини и трговинским питањима између Европске заједнице, са једне стране, и Републике Србије, са друге стране („Службени гласник РС”, број 83/08) (у даљем тексту: Прелазни споразум)

а) Одредба Споразума и Прелазног споразума која се односе на нормативну садржину прописа

Предлог закона о изменама и допунама Закона о запошљавању и осигурању за случај незапослености усклађен је са чланом 101. Споразума о стабилизацији и придруживању између Европских заједница и њихових држава чланица.

б) Прелазни рок за усклађивање законодавства према одредбама Споразума и Прелазног споразума

в) Оцена испуњености обавезе које произлазе из наведене одредбе Споразума и Прелазног споразума

г) Разлози за делимично испуњавање, односно неиспуњавање обавеза које произлазе из наведене одредбе Споразума и Прелазног споразума

д) Веза са Националним програмом за интеграцију Републике Србије у Европску унију

4. Усклађеност прописа са прописима Европске уније

а) Навођење примарних извора права ЕУ и усклађеност са њима

Предлог закона о изменама и допунама Закона о запошљавању и осигурању за случај незапослености усклађен је са Насловом 9. Запошљавање Уговора о функционисању Европске уније.

б) Навођење секундарних извора права ЕУ и усклађеност са њима

в) Навођење осталих извора права ЕУ и усклађеност са њима

г) Разлози за делимичну усклађеност, односно неусклађеност

д) Рок у којем је предвиђено постизање потпуне усклађености прописа са прописима Европске уније

Предложеним изменама и допунама Закона о запошљавању и осигурању за случај незапослености не врши се усклађивање, већ се само прецизирају поједине одредбе овог закона.

5. Уколико не постоје одговарајући прописи Европске уније са којима је потребно обезбедити усклађеност треба констатовати ту чињеницу. У овом случају није потребно попуњавати Табелу усклађености прописа.

6. Да ли су претходно наведени извори права ЕУ преведени на српски језик?

Не.

7. Да ли је пропис преведен на неки службени језик ЕУ?

Не.

8. Учешће консултаната у изради прописа и њихово мишљење о усклађености

С обзиром да се Предлогом закона о изменама и допунама Закона о запошљавању и осигурању за случај незапослености не врши усклађивање са одговарајућим прописима Европске уније, нису извршене консултације са Европском комисијом.